

Gewoon... anders

Blijspel in drie bedrijven

door

EWOUTER VOGEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEWOON... ANDERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EWOUTER VOGEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Arie Anders - heeft een reclamebureau, altijd druk.

Cora Anders - zijn vrouw, moppert over opa en het huisvrouw zijn.

Opa Anders - vader van Arie, moppert tegen zijn schoondochter. Voelt zich achtergesteld.

Bill Anders - zoon des huizes, lijkt op zijn vader. Is snel te beïnvloeden.

Dikkie Dame - een man met veel vrouwelijke trekjes, hulp in de huishouding.

Erica Stoffers - klant van Arie, speelt ze nu een spelletje of...

José Jansen - een toevallige passant, met uitgesproken ideeën.

Martine Douwer - vriendin van Bill, heeft zo haar eigen ideeën.

DECOR:

Wij bevinden ons in de woonkamer van de familie Anders. Inrichting naar eigen idee.

Van links naar rechts gezien vanuit de zaal.

- (a) naar de voordeur.
- (b) naar opa's kamer.
- (c) Hal naar Bill's kamer en naar boven.
- (d) naar de keuken
- (e) Tafel
- (f) Stoel
- (g) Bank
- (h) Plant of Kastje
- (i) Telefoon
- (j) Achterwand voor doorgang

EERSTE BEDRIJF

Cora zit aan tafel met een kopje koffie. Arie komt op met de krant en gooit het sportkatern bij haar neer. Beiden lezen de krant stilzwijgend. De krant wordt voor het gezicht gehouden zodat ze elkaar niet hoeven te zien, als er één praat zakt de krant mee omlaag.

ARIE: Zeg, schat, heb je dat gelezen?

CORA: Nee, want jij hebt het voorstuk altijd als eerste, ik krijg de sport.

ARIE: Ik ga hem het eerste halen, dus...

CORA: Maar ik betaal hem...

ARIE: Waar slaat dat nou weer op...

CORA: Als ik hem niet betaal, lees jij geen krant...

ARIE: Ja, ja en als je niet eet ga je dood, zo lust ik er nog wel één...

CORA: Maar sport interesseert me niet...

ARIE: Dat interesseert mij ook niet.

CORA: Nee, dat blijkt wel. Anders zou je mij het eerste katern wel geven van die rot krant.

ARIE: Je leest hem toch na mij, wat zeur je nou!

CORA: Ik zeur niet, ik reageer alleen maar, de enige die hier zeurt is je vader.

ARIE: Begin nu weer niet over pa, hè! Dat weten we nu eenmaal...

CORA: Word jij ook zo...?

ARIE: Wat?

CORA: Een ouwe zeikerd.

ARIE: Hier heb ik helemaal geen zin in... hier, lees dat restje oud papier dan maar. *(af)*

CORA: Je moet wat doen om je krantje te kunnen lezen bij een kopje koffie. Hij trapt er toch telkens weer in. Eens kijken... *(zoekt in de krant)* ah, hier zo... Win met uw abonnement een huishoudhulp. Gisteren is bekend gemaakt wie de gelukkige winnaar is van de loterij die gehouden werd onder de abonnees, met als prijs, een huishoudhulp. Vanaf morgen leest u een dagelijks verslag over het wel en wee van deze familie. *(droomt weg)* Heerlijk lijkt me dat... Geen boodschappen doen... het huishouden laten voor wat het is... geen eten koken, lekker uitgebreid gaan winkelen... *(opa op)* Jammer, maar mij hadden ze mogen bellen...

OPA: Waar mogen ze jou voor bellen?

CORA: Voor die prijs uit de krant... *(droomt nog steeds)*

OPA: Welke prijs...? *(als ze niet reageert, pakt hij de krant)* Zeg heb je die krant al uit, dan kan ik hem nu wel lezen. Die sportkatern kan je wel

houden, die interesseert me niet... (*gooit hem naar haar toe*)

CORA: (*schrikt, weer bij haar positieven*) Ik wil niks zeggen hoor... maar ik was die krant aan het lezen...

OPA: Nee, je zat te dagdromen.

CORA: Dat geeft u nog geen recht om mijn krant in te pikken...

OPA: Oude mensen gaan voor... vroeger toen...

CORA: Wat nou, vroeger toen...

OPA: Gewoon...

CORA: Wat, gewoon...? Doe maar gewoon en hier met die krant. (*wil hem pakken*) Ik was nog bezig...

OPA: (*gaat er mee aan de haal*) Totaal geen respect voor de oudere.

CORA: Man, je hebt heel de dag de tijd om die krant te lezen.

OPA: Jij toch ook...!

CORA: Nee, het huishouden moet gedaan worden...

OPA: (*haalt vinger langs tafel*) Hoe lang is het geleden dat je gestoft hebt...

CORA: Gisteren nog en trouwens, bemoeit u zich alstublieft niet met mijn huishouden. (*telefoon gaat*)

OPA: Ik betaal ook mee aan dit huishouden, dus heb ik ook inspraak.

CORA: Van dat kleine beetje wat u bijdraagt, daar kan ik nog geen hele krant van kopen.

OPA: Ik lees daarom ook maar de helft... Luister eens, kind, ik begin dan misschien oud te worden, maar doof ben ik nog niet. Wat zou je er van vinden als je de telefoon eens opnam, die gaat al een tijdje over... (*als Cora naar de telefoon gaat, gaat opa weer zitten met de krant*)

CORA: (*geïrriteerd*) Hallo, met Cora Anders... inderdaad daar spreekt u mee... Ja... ja, dat heb ik... Wat...!! Hebben wij echt... maar ik dacht dat... nee, u maakt een geintje... vandaag... nou bedankt... dag.

OPA: Wat was dat nou weer...?

CORA: Gaat u niets aan... (*wil blij afgaan*)

OPA: Maf mens.

CORA: Dat heb ik gehoord... oude man!!

OPA: Zeg je hebt het wel tegen... (*Cora af*) Die jeugd van tegenwoordig. (*hij leest de krant*) Hier kijk nou, win met uw abonnement een... (*roept haar na*) Hé, dat is wat voor jou... een huishoudhulp winnen. (*schudt hoofd*) Die stomme moderne fratsen. Je weet nooit wie of wat je in huis haalt. Mij lijkt het niks. Nog meer mensen die zich met je gaan bemoeien... (*telefoon gaat*) Ik heb het al moeilijk zat... hier dat ding gaat ook weer tekeer. (*neemt telefoon op*) Met mij, met wie spreek ik...? Wie...? Nooit van gehoord, doei... (*hangt op en wil weglopen als hij*)

weer gaat) Wat een drukte... (*neemt op*) Met mij, met wie spreek ik...? Nooit van... Niet weer ophangen... ik mag van mijn moeder niet met vreemde mensen praten... Hoe oud ik ben...? Wat gaat jou dat aan...? Bill...!!! Die ligt nog te ronken. Ik moet zeggen dat u gebeld hebt... is goed. (*en hangt direct op*) Ze heeft niet eens gezegd wie ze was... Ik ga wel naar mijn kamer, want hier komt er niets van om rustig de krant te lezen. (*wil af als Bill op komt in pyjama*)

BILL: Goedemorgen, opa...

OPA: Zeg maar gerust goedemiddag...

BILL: Is er nog voor me gebeld...

OPA: Ja, ik moest zeggen dat ze gebeld heeft...

BILL: Wie??

OPA: Dat weet ik niet meer... het was een bijdehand vrouwmens in ieder geval. (*af*)

BILL: Zij heeft dus gebeld... YES!! (*maakt met arm gebaar*) Mijn sex-appeal doet het dus nog steeds goed. (*gaat zogenaamd voor een spiegel staan en maakt allerlei overdreven handgebaren*) Hallo... hoe was je naam ook alweer? Ze noemen mij Billy, maar jij mag gewoon Bill zeggen hoor. (*haalt hand door z'n haar*) Iets drinken...? (*loopt met danspasje iets vooruit en maakt een draai*) Follow me, girl, and let's shake the world. (*Arie op en ziet het laatste dansje, Bill stopt direct*)

ARIE: Zo, heb je alles weer in de strijd gegooid gisterenavond of oefen je alvast voor het songfestival?

BILL: Ik heb toevallig heel veel succes met mijn act, pa!!

ARIE: Dat had ik... (*maakt Elvis gebaar*) ook, Bill... althans vroeger... maar als je eenmaal getrouwd bent hoef je je niet meer te bewijzen.

BILL: U lijkt opa wel met dat vroeger...

ARIE: Begin jij ook al...

BILL: Niet echt, maar het is wel een aardje naar zijn vaartje...

ARIE: Zo kan hij wel weer... Zeker laat geworden gisteren...

BILL: Inderdaad ja, maar wel plezierig laat.

ARIE: Bespaar me de details alstublieft, stel dat je moeder ze hoort... moet ik er ook aan geloven.

BILL: Een beetje zoenen kan toch geen kwaad...

ARIE: Als het daar voorlopig dan maar bij blijft...

BILL: Pa... ik ben groot genoeg om zelf te bepalen wat ik kan doen hoor...

ARIE: Zolang je hier in huis woont, houd je je aan onze regels.

BILL: En dan maar zeggen dat u niet op opa lijkt... Ik ga me klaar maken voor deze nieuwe dag... (*af*)

ARIE: *(roept hem na)* Dan mag je wel opschieten, want hij is haast voorbij. *(zoekt)* Waar is die krant nou toch gebleven...?

CORA: *(op)* Wat zoek je, schat...? Toch niet je verstand, hè... want dan moet ik je teleurstellen... dat was op slag verdwenen toen je je vader hier in huis nam.

ARIE: Kan dat onderwerp nou eens niet aangeroerd worden, ik word daar zo moe van.

CORA: Maar dat is juist het leuke van het leven, elkaar prikkelen en plaagstootjes geven. Je hebt mij met je vader opgescheept, dus dan mag ik jou ook wel eens dwarszitten.

ARIE: Oké, het was een emotionele beslissing, maar jij hebt er toch mee ingestemd.

CORA: Je kan zo iemand nu eenmaal niet op straat zetten, alhoewel hij het er wel dagelijks naar maakt.

ARIE: Dat moet je dan maar voor lief nemen. Kijk... dat zijn nou die dingen die zo lekker prikkelen.

CORA: Kijk maar uit dat ik je geen plaag STOOT geef.

ARIE: Heb jij de krant nog gezien...?

CORA: Het laatst in de handen van je vader... *(plagend)* Fijn hè, zo'n vader in huis.

ARIE: Nou...!! O, ja... vandaag komt er een belangrijke klant hier wat zaken doorspreken.

CORA: Weer een nieuw reclameconcept?

ARIE: Inderdaad ja, dat getoetst wordt op een normaal huisgezin.

CORA: Waarom kom je dan hier...? Dit is nou niet het doorsnee Hollands Glorie gezin. En ik krijg ook... Nou, nee laat maar. Dat wordt een verrassing. *(af)*

ARIE: *(loopt achter haar aan)* Zeg wat bazel je nou...

CORA: *(achter)* Niets bijzonders...

ARIE: Ontvang hem of haar maar als ik er nog niet ben, ik moet even naar kantoor om nog wat documentatie op te halen.

CORA: *(bij deuropening)* Ken je die klant dan niet, die komt?

ARIE: Nee, het is een nieuwe in de reclamewereld. En ze betalen goed...

CORA: Ik vind het best. *(af)*

ARIE: Het zal je geraden wezen, een klant van 95.000 euro is geen kattenpis. Zo, nu snel wegwezen, des te sneller ben ik weer terug. *(opa op met krant)*

OPA: Zeg Aar, dat vrouwmens van jou was weer...

ARIE: Geen tijd, vader... ik heb nu geen tijd... en die is van mij. *(pakt de krant en gaat af)*

OPA: Vroeger was dat wel anders... toen luisterden ze nog naar hun

ouders... *(bel gaat)* Tegeswoordigs is dat allemaal niet meer... Hé... wordt er niet meer opengedaan. Ik ben net de dienstmeid hier. *(bel gaat weer, sloft af)* Ja, ja ik kom al... al is het niet zo snel.

DIKKIE: *(een man met veel vrouwelijke trekjes, praat erg vrouwelijk, heeft evt. handtasje bij zich)* Oh, wat een knus huisje...

OPA: Ja, ja... en met wie heb ik de eer?

DIKKIE: Dikkie... Dikkie Dame.

OPA: Dik, maar dat valt toch wel mee, zo dik ben je niet, jongmens.

DIKKIE: Gut, u vleit me... meneer...? Maar het is Dikkie, Dikkie Dame.

OPA: Zeg jij maar opa, aangezien ik de enige bejaarde hier in huis ben luistert toch niemand anders naar die naam.

DIKKIE: U bent wel een scheet hoor... opa.

OPA: Pas maar op met die opmerkingen van je, ze zijn nogal jaloers hier in dit huis. *(Cora op)* Hier is uh... ene Dame??? *(tegen Dikkie achter zijn hand vragend)* Toch...?

DIKKIE: Gekkie... Het is Dikkie... Dame. Zeg maar Dikkie hoor. *(geeft hand)*

CORA: Cora Anders, zegt u maar Cora. We verwachten u al... uh, meneer. *(terzijde)* Oh, vandaar dat mijn man zei; ontvang hem of haar voor me.

DIKKIE: Wat moet ik doen? Ik ben eigenlijk wat laat ziet u...

CORA: Gaat u rustig zitten, u kunt hier wel op mijn man wachten. Opa hier houdt u wel even gezelschap, als u mij nu even wilt verontschuldigen, ik moet nog wat zaken regelen. Ik verwacht dadelijk nog meer bezoek, vandaar... *(af)*

OPA: Makkelijke tante, alsof ik niets te doen heb...

DIKKIE: Wat moet u dan doen...?

OPA: Gewoon...

DIKKIE: Wat gewoon...? Kan ik u ergens mee helpen...?

OPA: Vroeger was alles veel eenvoudiger, wist u dat?

DIKKIE: Nou, niet alles hoor!

OPA: *(ontwijkend)* Ach, jullie broekies weten het altijd beter... *(dan opgewekt)* Kan je kaarten?

DIKKIE: Alleen hartenjagen en boerenpotten...

OPA: Laat maar... Het valt ook niet mee om iemand gezelschap te houden... die niet kaarten kan.

DIKKIE: Maar u hoeft zich om mij niet druk te maken hoor, ik vermaak me wel.

OPA: Ja, ja, straks krijg ik weer de schuld dat ik me niet gedragen heb. Ik ga wel even vragen hoelang of dat het duurt voordat Arie komt.

DIKKIE: Komt u wel snel terug, anders ben ik zo eenzaam.

OPA: Zeg, haal je maar niets in je hoofd... ik ben getrouwd... geweest.
(af)

DIKKIE: Mallerd... Die jaren dat ik in de verzorging heb gezeten komen toch altijd weer van pas. (loopt wat rond) Nou, een keertje zuigen zou geen kwaad kunnen hier... moet je kijken wat een stoflaag er hier onder die bank ligt. Ik zal zo wel vragen waar de stofzuiger staat.

BILL: (nu gekleed op) Zeg, opa, wie was dat daarnet aan... O, neem me niet kwalijk, ik dacht dat...

DIKKIE: Geeft niets hoor, ik ben Dikkie.

BILL: Ik ben Bill.

DIKKIE: Nou is dat effe boffen zeg. En... woont deze mooie jongen hier ook in dit knusse huisje?

BILL: Ja, inderdaad... maar wat kom jij hier doen?

DIKKIE: Ik kom hier alles een goeie beurt geven!!

BILL: Pardon!

DIKKIE: Ik ben de huishoudhulp.

BILL: Het moet toch niet gekker worden. Wat hebben mijn ouders nu weer op hun dak gehaald.

DIKKIE: Ze hebben me gewonnen met de loterij in de krant.

BILL: Toch niet met de gay krant? Wat moeten ze daar nu mee.

DIKKIE: Nou maar dat is best een goede krant hoor... ik lees...

BILL: Laat maar... ik bemoei me er niet mee... de groeten. (af)

DIKKIE: Dag knul. (opa op)

OPA: Zeg uh, vette...

DIKKIE: Dikkie, opa! Dikkie...

OPA: Kon er even niet meer opkomen. Arie is even naar kantoor iets halen voor jullie bespreking.

DIKKIE: Wie is Arie?

OPA: Mijn zoon.

DIKKIE: En, knap...?

OPA: Ook hij is getrouwd.

DIKKIE: Geweest...?

OPA: Nee, natuurlijk niet. Zijn vrouw ken je toch...

DIKKIE: O, die van daarnet... maar die Arie ken ik niet hoor.

OPA: Is ook niet belangrijk... zeg, schuift dat nou nog een beetje in die reclamewereld.

DIKKIE: Wat ik zo wel eens lees, is dat geen kleinigheid...

OPA: Dan snap ik niet waarom ze mij nou steeds een poot uitdraaien iedere maand. Zelfs om de krant moet ik vechten.

DIKKIE: O, wat stoer... en wie wint er dan?

OPA: Ik!!! Soms.

DIKKIE: Ach mallerd, geen nieuws is toch goed nieuws.

OPA: Dan zal ik wel ouderwets zijn, maar ik zie het nieuws toch liever gedrukt staan... leest ook wat makkelijker.

DIKKIE: Weet u misschien waar de stofzuiger staat...?

OPA: Wat moet je daar nou weer mee?

DIKKIE: Zuigen!

OPA: Zeg gedraag je als een vent, zuigen doen mietjes.

DIKKIE: *(terzijde)* Breek me de bek niet open. Ik moet toch iets doen.

OPA: We gaan toch niet klagen, hè... straks heb ik het weer gedaan. Je komt toch voor Arie?

DIKKIE: Wie zegt dat... ik ken Arie niet eens. Ik kom voor iedereen hier in huis. Ik ben de prijs van de krant.

OPA: Wacht eens even... *(zegt niets meer maar wijst naar Dikkie, dit duurt even dan...)*

DIKKIE: Hoelang moet ik wachten?

OPA: Sorry, wat zei je?

DIKKIE: U zei... ach gekkie, ga zitten en luister. *(opa doet dit)* De krant heeft onder zijn abonnees een huishoudhulp verloot. Maar je raadt het al... *(wacht op antwoord wat niet komt)* JULLIE HIER hebben mij dus gewonnen.

OPA: Wacht eens even...

DIKKIE: *(valt in)* Dat hebben we al gehad... snapt u het nou of niet?

OPA: Ja, ik geloof het wel. Dus je komt niet voor mijn zoon, maar voor ons allemaal... dus ook voor mij.

DIKKIE: Inderdaad.

OPA: Ho, wacht eens even...

DIKKIE: Ga door...

OPA: Cora denkt dat jij die klant van haar man bent, maar dat is dus niet zo... dan denkt ze straks dat de klant... jij bent. Snap je...

DIKKIE: Niet helemaal. De logica ontgaat me.

OPA: Nu kan ik haar eindelijk terugpakken.

DIKKIE: Ik had me gisteren al moeten melden, maar er was een fout adres doorgegeven. Vandaar dat ik net even opbelde dat ik vandaag zou komen, *(lacherig)* was dat bijna weer vergeten...

OPA: Luister... speel gewoon het spelletje mee.

DIKKIE: Welk spelletje?

OPA: Dat Cora denkt dat jij de klant van Arie bent.

DIKKIE: Maar jullie zijn toch eigenlijk mijn klanten?

OPA: Nou moet je alles niet onnodig moeilijk maken, Dikmans.

DIKKIE: Dikkie. Het is Dikkie. Ouwe!!

OPA: Opa!! Zal je bedoelen.

DIKKIE: Het is al goed...

OPA: Doe je mee of niet?

DIKKIE: Kunnen we dat wel maken? En mijn werk hier dan?

OPA: Zeg, je gaat een oude man zijn enige lolletje toch niet afnemen.

DIKKIE: Het is omdat u het zo vriendelijk vraagt, maar u zal me wel moeten helpen.

OPA: Natuurlijk...

DIKKIE: Ik weet nergens iets vanaf...

OPA: Gewoon op mij vertrouwen en vaak veelwetend ja knikken... wij gaan lol beleven.

DIKKIE: Dat weet ik nog zo net niet, maar ach... we gooien alle charmes in de strijd... woepie.

OPA: Als dat maar goed gaat? *(telefoon gaat en opa neemt op en luistert, er wordt ook gebeld)*

DIKKIE: Zal ik even open... *(dan stormt Cora binnen)*

CORA: *(met opgewonden stem)* Dat is voor mij... Dat is voor mij... *(af)*

OPA: Nee, die is er nog niet. Ja, ik zal zeggen dat je later komt. Oké, dag Arie! *(legt hoorn neer)*

DIKKIE: Was ik dat?

OPA: Nee, mijn zoon... *(schiet hem dan te binnen)* Ja, ja... dat was jij.

DIKKIE: Komt wel goed uit voor ons plannetje dat hij wat later komt. *(dan komt Cora op met Erica)*

OPA: Klep dicht...

CORA: Neemt u maar even plaats, mevrouw...

ERICA: Juffrouw... juffrouw alstublieft!

OPA: Juffrouw... hoe?

CORA: Bemoeit u zich er niet mee, pa...

OPA: Ik ben alleen maar beleefd...

CORA: Neemt u plaats... uh...

ERICA: Erica Stoffers.

CORA: Nu, juffrouw Stoffers, u hoeft zich hier niet te vervelen, ik heb een aardig lijstje gemaakt.

OPA: Je man belde net dat hij wat later komt dan hij gedacht had...

CORA: Ja, ja... nu even niet, pa, dat is nu uw probleem. Nu eerst het mijne.

ERICA: Ik ben toch wel goed hier? Ik had een afspraak met... *(zoekt in evt. agenda)* ...met Anders.

CORA: Klopt helemaal, mijn naam is Cora Anders... momentje, ik ga even het lijstje halen. *(af)*

OPA: Ik zou maar doen wat ze zegt, want ze is niet helemaal lekker vandaag. *(maakt gebaar van... ze is gek)* Ik ben opa en dat is mijn

zoon...

DIKKIE: Aangenaam Dikk... *(krijgt por van opa)* Arie... *(dan vlug)* Dikke Arie.

ERICA: Dik, vindt u zich dik?

DIKKIE: Nee zeg, maar ze riepen vroeger altijd; DIKKE ARIE!

ERICA: Aangenaam, zeg maar Erica tegen mij hoor! En die dame...?

OPA: Die Cora bedoelt u... die spoort niet helemaal, loopt bij een spiegioteur.

DIKKIE: Een psychiater bedoelt u zeker.

OPA: Dat zeg ik, betweter... snotneus.

ERICA: Ze is toch niet gevaarlijk hoop ik?

OPA: Niet als je met haar mee praat, dan is er niets aan de hand.

DIKKIE: Gewoon doen of ze gelijk heeft... toch?

OPA: Ze heeft soms last van een gespleten persoonlijkheid, totaal niet voor rede vatbaar... maar ze heeft het goed hier... beter dan in een inrichting!

CORA: *(op met lange lijst met klusjes)* Zo, dit is wel even genoeg voor het komende uur.

ERICA: Ik zeg net tegen de heren...

CORA: Ze houden je toch niet van het werk, hè.

ERICA: Niet dat ik weet, ik moet nog beginnen, maar ik zei...

CORA: Mooi zo. En hoe heet deze juffrouw ook al weer?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto